

РЕШЕНИЕ

№ 4332

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3162** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 10.01.2023г. по НАХД № 3471/2022г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 107 състав, е отменил електронен фиш /ЕФ/, серия Г № 0003547, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на И. Е. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева, на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховане /КЗ/ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Срещу е решението е постъпила касационна жалба от СДВР, подадена чрез юрк. А., с която се иска отмяна на съдебния акт и потвърждаване на електронния фиш. Твърди се, че съдебното решение е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, при неправилно тълкуване на доказателствата. Излагат се подробни доводи за законосъобразност на издадения фиш с оглед изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Поддържа се, че от изложеното описание на нарушението става ясно какво нарушение е извършило санкционираното лице, то е напълно достатъчно и ясно определено. Счита, че посочването на нарушението само с правната му квалификация е достатъчно за индивидуализиране на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В съдебното заседание касаторът не се представлява. Излага

допълнителни доводи в писмени бележки.

Ответникът – И. Е. Т., чрез адв. С., изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставен овсила решението на районния съд. Претендира разности за тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

На 24.03.2019 г. в 08:32 часа в [населено място], на [улица]и [улица]е заснето МПС - лек автомобил марка „А.“ модел „А3“ с рег. [рег.номер на МПС] с автоматизирано техническо средство № SD2D0015. Направена е справка за собственост и е установено, че превозното средство е собственост на И. Е. Т.. На последния е издаден електронен фиш серия Г № 0003547, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева за това, че на горепосочените дата, час и място с индивидуализираното МПС е установено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, заснето с АТСС № SD2D0015. След извършена справка в системата на Гаранционен фонд било установено, че към 24.03.2019 г. за управляваното от жалбоподателя МПС с рег. [рег.номер на МПС] не е имало сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

За да отмени електронния фиш, СРС е приел, че същият е издаден при съществени процесуални нарушения, които нарушават правото на защита на извършителя на деянието и опорочават административнонаказателния процес, а именно - липсва точно, ясно и непротиворечиво посочване на мястото на извършване на нарушението, както и словесно описание на деянието.

Изводите на районния съд са обосновани и правилни.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на тях и след анализ на приложимите правни норми съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай, както правилно е констатирал и районният съд, по отношение описанието на нарушението електронният фиш съдържа единствено отбелязване, че „е установено нарушение на Кодекса за застраховането“. Това практически представлява пълна липса на описание на нарушението. Следователно, не е изпълнено изискването на чл.189, ал.4 от ЗДвП и е допуснато съществено и неотстранимо процесуално нарушение. Несъстоятелни са в тази връзка доводите, че след като е посочена нарушената разпоредба и тя е от Кодекса за застраховането, а само едно нарушение по КЗ се санкционира с електронен фиш, то това е достатъчно,

за да разбере лицето за какво се санкционира. Изискването на закона е императивно - за индивидуализиране на нарушението е необходимо да има както посочване на нарушената разпоредба, така и словесно описание на нарушението. Словесното описание на нарушението, както и изискването за единство между него и посочените правни разпоредби, е гаранция, че санкционираното лице ще разбере за какво деяние му се налага наказание. С оглед на това, както и районният съд е установил, безспорно е налице съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш.

Възприемат се изцяло и изводите на СРС, че електронният фиш не съответства на законовото изискване за индивидуализиране пространствените параметри на повдигнатото обвинение. Доколкото в тази връзка районният съд е изложил подробни мотиви, настоящата инстанция препраща към тях на основание чл. 221, ал.2 от АПК.

Предвид горното, касационната инстанция намира, че решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважена претенцията на ответника за разноски по делото за тази инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.01.2023г. на Софийския районен съд, 107 състав, постановено по НАХД № 3471/2022г.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на И. Е. Т., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 250 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: